

„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trislojno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Glasiloslovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici v tobakarnici v gosposki ulici blizu „treh kron“. — v Trstu v tobakarnici „Via della caserma 60“.

Naročnina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo pod naslovom: Viktor Dolenc v Gorici. — Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Vojna za osvobodjenje Jugoslovanov.

Evropsko bojišče.

Iz vojnega polja nij do danes še nobenih posebnih novic. Rusi in z njimi Rumunci pripravljajo se po času pa previdno na bližnji prehod čez Donavo. Vsa rumunska vojska se ob času nahaja v Mali Valahiji prepustivši vse svoje pozicije v Veliki Valahiji nebrojnim došlim ruskim četam. Bombardiranje ob Donavi ponavlja se tu pa tam vsak dan. Sicer pravijo turška poročila, da so Turci ruskim baterijam pri Hirsovi mnogo škode napravile, vendar ne smemo verjeti toliko takim turskim lažem, katerih edini namen je potolažiti razburjenost štambulskih zoft in druge carigradske turške druhal, katera tirja z vsem mogočim hrupom odstop dosedanjega ministerstva in zopetno imenovanje znanega Midat paše, tako da se je moral proglasiti v Carigradu o b e s e d n i s t a n. Turkofilski listi sicer ugovarjajo, da bi bile carigradske poulične demonstracije posebne pomembe in nevarnosti, a koliko se jih boji sultan in njegova vlada, svedoči nam dovolj proglašenje obsednega stanu. Mi menimo, da se je začela v Carigradu revolucija, katera bođe tem hujska in nevarnejša postajala, čim slabše vesti jim bodo dohajale iz raznih bojišč.

Rumunski knez Karol došel je v Kalafat in začelo se je koj po njegovem prihodu bombardiranje okrajnega turskega Vidina; na to so odgovarjali turški topovi štirih baterij, brez da bi količkaj škodovali Rumuncem, mej tem, ko je v Vidinu vsled rumunskih dobro namerjenih strelav nastal požar, koji se je po nekaterih poročilih hitro pogasil, dočim se pa javlja stari dunajski „Presse“, da je veči del Vidina pogorel.

Serbi zbirajo svojo vojsko in vse kaže, da se tudi udeležijo boja. Turci tudi ne zaupajo veliko Serbom in poslal je vsled tega turški poveljnik v Vidinu, O s m a n p a š a, 3000 vojakov v Adlie blizo serbske timoške meje in nekoliko batalijonov na izliv Timoka pri Kladovem, katerega utjujejo Serbi čez vse sile. Ravno tako je došlo nekoliko turške vojske v znani niški ostrog, kateri se kakor tudi Babina glava še bolj utjuje.

Govorilo se je mnogo, da ne prestopijo Rusi iz ozira na dogovore z Avstrijo reke Alute; o takih dogovorih ne vé „Presse“ ničesa in tudi o tem ne, da

ne sme Rusija prestopiti v Serbijo. Take in enake vesti so bile torej le želje turkofilskih in madjarskih listov. Verjetno je vsled tega, da utegnejo Rusi pri Turn-Severinu prestopiti na Serbsko in združeni s Serbi prodirati proti Nišu in Zofiji v Bulgarijo za herbdom turske podonavske vojske in pretrgati nje zvezo z Adrianopolom in Carigradom.

Blizo Brajle v Mačinskej strugi so sterli Rusi zopet jedno turško, bajé največo, oklepno ladjo na Donavi. Dva hrabra ruska častnika približala sta se v temni noči v majhen ladji turškemu povodnemu velikanu in položila sta prav srečno pod-nj takozvan torpedo, kateri se je vnel in turško ladjo raznesel stoprav, ko sta bila derzna vojaka uže v varni daljavi. Na ladji je bilo bajé 250 turških vojakov.

Iz černogorskega bojišča došlo nam je nekoliko važnih novic. Uže nekoliko dnij premikali so se Turci v Albaniji in jo potem mahnil čez Spuz proti Martiničem, kjer se je vnel prav hud boj, v katerem so izgubili Turci, kolikor je do sedaj znano, 500 glav. Poroča se tudi, da se bijejo Černogorci s Turci v Dužkej soteski, kamor se je podal sam knez Nikola iz Albanije z nekoliko pomoči. Sulejman paša se namreč pomika s 24.000 možmi proti Nikšičem, katerim živeža pomanjkuje; na 500 konjih hoče Sulejman Nikšičanom hrane pripeljati; ali se mu to tako lahko posreči, je težko vprašanje, kajti Černogorcev mora vendar biti nad 15.000 mož okoli Dužke soteske.

Azijatsko bojišče.

Kakor smo uže zadnjič javili, vzeli so Rusi Turkom trdnjavo Ardahan in s tem pretergali zvezo Batura z glavno turško vojsko nad trdnjavo Erzerum pod poveljstvom Muktar paše. Pustivši nekoliko posadke v Ardahanu marširali so Rusi nemudoma naprej proti Karsu in Erzerum-u in despele so njih predstraže do Olti, mej tem, ko je vojni oddelek iz Bajazida brez turškega upora prodril čez Toprakale do Vana. Tretja kolona prodira pa v sredi prvih dveh iz Karsa proti Erzerum-u. Vsled tega koncentričnega pomikanja Rusov je bil Muktar uže prisiljen s svojo 30.000 mož močno vojsko popustiti svoje pozicije v gorskib soteskah in umakniti se proti Erzerumu. V prav kratkem času utegne priti do odločilnega boja blizo Erzerum-a, od katerega bode odvisna tudi osoda

te trdnjave. S pobitjem Turkov pri Erzerumu dobila bi Rusija celo Armenijo v svojo oblast in bila bi s tem kolikor toliko končana vojna v Aziji, ker bi bila potem Rusom pot odperla skoz celo Malo Azijo do Bospora in Carigrada.

Iz Carigrada poroča se skoro vsaki dan o tisučih Čerkesov, kateri se odpeljujejo na zahodne obali Černega morja v Suchum-Kale, od kodar imajo prodirati v Kavkaške hribe, da bi mej ondotnimi Mohamedanci vzbudili ustajo. Nad uspehom smemo opravljeno dvomiti, kajti Rusi so uže pred to trdnjavo in so najberže uže poskušali vzeti jo Turkom, kajti berzjav iz Carigrada pravijo, da so jo Turki obvarovali pred ruskimi napadi. Če bi se v Kavkaških hribih vzdignila ustaja, bi bilo za rusko vojsko v Aziji gotovo sitno in tudi nevarno, zarad tega pa ste dve diviziji ruske vojske na potu v Kavkaz, da zadušijo z mečem vsak gibljaj mej kavkaškimi Mohamedanci, ki bi utegnil biti Turkom na korist in Rusom v škodo in nevaren.

Dopisi.

V Gorici, 30. maja. (Visoki gostje in potovanje v Rim. — Kopelji. — Ponarejeno vino. — Razno.) Visoke goste imeli smo te dni v Gorici; v sredo bil je tukaj dvornik g. grof Lariš, bivši minister financ, obiskal je svojo tukaj bivajočo mater in se zvečer so-pet odpeljal v Rim pozdravljat papeža v imenu našega cesarja. V Rimu, pravijo, je tudi artilerijski general grof Coronini, oče našega bivšega glavarja, kakor hoče vedeti „Politik“ v neki posebni diplomatični misiji do papeža; imel je nekda uže dve avdijenci pri Sv. Očetu; prav tako se mudi v Rimu sestra naše cesarice in ona je nekda ovadila, da ima Coronini tajne pogovore na papeževem dvoru. Kaj nek pomenjajo ti pogovori? Mi ne moremo verjeti, da bi se snovala v Rimu kaka posebna zveza mej Francosko, Avstrijo in Anglijo s pomočjo papeževoga upliva na katoliški svet. Vse pa kaže, da se v višinah avstrijskega političnega obnebja borijo razni vetrovi, ker pa je severni veter veliko močnejši in nevarnejši, zmagal bode skoro gotovo. Sliši se tudi, da je naša ce-

LISTEK.

L J U D M I L A

Poezija, zložil Franjo Zakrajski.

(Nadalje.)

Tak poteka v hrupu dan za dnevom,
Teden ide mimo tedna;
Zmirom raste množica junakov.
Še pomoči nádeja Valjahun se,
Predno trešči v gnjezdo inovercev.
Sli dohajajo, i sada čujte!
Dol ob Dravi in ob Savi množstvo
Zbira se po črnih lesih v noči,
Kedar tihi mesec sije; skrite
Tam bogove kliče, jim žrtvuje,
Ter s togobo se unema v boj.
Aj, kak polno je ozračje nočno
Lunine svečave! Tak orožje
Jasno teh razhudenih krdel
Polno bistra svita biva v njej.
Polni tud so lesi brhkkih mož;
Po lisičje prot Agantu ti-le zro,
Pa šumé i plaše jastrobe
I pokojne druge ptice v gozdu. —
V grlo ti Morana, kruti vrag!
Predno sekel nam logove boš,
I sramotil boš nam srečne boge!

Volk priletel dere v les, še čvrst,
Pa požira z očima vragove,
Do katerih še ne more; črno
Krutost sope, ter pretaka sline.
D r o h, nadsvečenik, se peha v krog,
Pa užiglje srca jim se žarnim okom.
Da-si serolas, redi junaštvo
V moškem mozgu, ino srd njegov,
Ta mu v prsih je ko črn vihar
Na razritem morji:
„Bratje i junaci hrabri! — Dnevi
Stare svobode so šteti nam. Sovrag,
Krvni vrag, ptujinec (Ha Perun,
Strel pušice, na-nj izsuj v pogubo!)
Po deželi širnej grozno krutost
Že sejati je začel. Da, ptujo vero
Ino sužnjost nam vsiluje. Bratje!
Solnce neodvislosti mrači se.
Srd i maščevanje! Crť nad vraga!
Dal nam v dvoizbor je hlapčevanje,
Zgubo naših bogov, ali smrt.
Cujte, kak orožje nejevoljo
I nestrpnost že rožlja ob ladji
V nemej noči! Ha, bogovi se
Že opasujó sé srdom nam v pomoč
I v pogin sovragu! Kaj se še
Oprezujemo? Ali čakamo,
Da prodere dol povodenj k nam?
Čakamo, da vrag bo sekel gaje?
Svete sokolove plašil klevec
Iz ograd, posvečenih bogovom?

Čakamo, da nas ustrahovane
(O pač požri me preje črna zemlja!)
Bode pop njegov učil nas grešno
Vsemogočnega Triglava—joj!
Zasmehovati, in ostale sijajne
Boge, katerim gre na zemlji tukaj
Pa povsod i čast i pravna vlada?“ —
Srečala nezadovoljna leva
Sta se tam v puščavi. Praska eden,
Zarujove. Drugi praska, čaka
Tudi ne vedé še prav, koliko
Ino kaj po vsem. A praska vedno,
Bo li oni planil, da on plane,
Iz očij pa bliska vzajemnost.
Ha! Obema je pobral mladiče
Zlobnež. Skaceta pa grebeta oba,
I valita dvome v zgetih srcih.
Droh molči. Mrmranje mož, ko kedar
Morje zašumi lahkó, nazadnje plosk
I rožljanje tam slovenskih sabelj,
Mlati v dobe, da mi zaječé,
I devetkrat jeka se zglesi
Po lesovji širnem. — „Droh i Samo,
Dodor pa Privina z nami!“ — Droh
Vés svoj srd mi iz osrčja zlije:
„Ha, Privina? Ta zasmehovalec
Večnih bogov? Ha! On krstu služi
I Ljudmili, Valjhunovej hčeri.
Toda Triglav ne pozabi, ako
Njega i hotivke ne uničim,
Triglav i vsi bogovi, predno

...pele lep dar v denarju sv. očetu in prav tako so drugi avstrijski velikaši nesli ali poslali krasna vezila v Rim. Iz Goriškega je šla deputacija 4 duhovnov v Rim, katero vodi monsignor Kafol; ta gospod izročil bode papežu 3000 frankov v zlatu; drugo italijansko deputacijo, katero je odposlalo goriško kat. društvo vodi g. baron Bresciani in tudi ta malobrojna deputacija izročila bode papežu frankov 4200. Dosti denarja nij to, pa tudi čuditi se nij, če pomislimo, da je letos velika revščina, ki naše ljudstvo tare. Hrvatsko deputacijo je nekda uže sprejel papež; v nagovoru je omenil posebno vojaške zvestobe Hrvatov do cesarske hiše. To mora imeti poseben pomen, morda pa se je spominjal sv. oče Hrvatov od l. 1848, ko so na Italijanskem krvaveli za cesarsko hišo in to zarad tega Italijanom ostali v dobrem spominu.

Drugi še važnejši gost je danes v Gorici, ta je nadvojvoda Albrecht, ki bo jutre pregledoval našo posadko in po tem šel v Kormin, da natančno pregleda mejo. Uže danes se je peljal nekda v Medejo, da je tam ogledoval si važne strategične lege. To pogosto potovanje in nemirno življenje Albrechta pomenja nekaj več nego striktno nevtralityeto. Sliši se, da se Italija pripravja, da posede Albanijo; tega pa Avstrija ne more pustiti, to bi bilo nasprotno njenim interesom; mogoče je, da Italija zdaj kaj bolj močno skeli v naše kraje; gotovo je, da Avstrija postaja čedalje bolj nezaupljiva proti Italiji, zadnja pa proti Avstriji. Za nas avstrijske Slovence bilo bi to strašno, ko bi se Italija zedinila z Rusijo in Nemčijo proti Avstriji, mi bi prišli mej naklo in bat; zatorej pa še zmerom upamo, da zveza treh cesarjev je istinita in da ta pot ne bode Italija povečala se na stroške drugih. — Albrechta v Gorici sicer nijmo sprejeli, kakor v Zagrebu, a danes zvečer, mej tem, ko to pišemo, se spreha mestna baklada z godbo po mestu in nekateri pred gostilno 3 kronah zbrani kriče Albrechtu „Evviva“ in „Živio“. Sploh pa Albrecht nij hotel nekda posebnih demonstracij in nam Slovencem bi kaj takega prepovedali prav gotovo, saj mi še lojalnosti ne smemo javno kazati, kakor nas exempla uče.

Avgusta, meseca imeli bomo mi Goričani lepo javno kopelj blizu javnega vrta, s kakoršno se ne morejo še večja mesta ponasati. To kopelj vredeuje in mašine za njo pripravja Slovenec Švigelj, mož, ki je po lastnem uku postal izpitan mehanikar. Kopelj bila je jako potrebna in bo mestu mnogo koristila v vsakem obziru.

Goriški magistrat je razglasil, da so v Mirnem in Podgori fabrike za ponarejena vina (menda so jih ustanovili kaki ogerski židje v družbi s kakimi domačimi potepini); magistrat je našel, da so ona vina škodljiva in svari kupce, naj se varujejo onih fabrikatov. Najboljše bi bilo, ko bi se one sleparje kar naravnost odpravilo in kaznovalo. Politična gosposka bi morala tudi skerbeti za to, da davkoplačevalci ostanejo zdravi.

Vreme imamo še precej lepo; vendar pa bi bilo zdaj dobro, ko bi manj deževalo, pa bolj grela. Trta stoji lepo po vsej deželi, posebno v Brdih, žita le lepše kažejo in sviloprejke obečajo dobro. Mogoče, da bode letos vendar dobra letina, katere nam je strašno potreba.

Iz Krasa, 27. maja (Izv. dop.). — Tudi pri nas je od Velike noči naprej skoro neprenehoma deževalo.

Mesec obnovi rogi
Spet omolkne Droh, srednik bogov
I ljudij, njim služnih. Zlobno gleda
Kar po volkovo i krog i dohu,
In ogrozni gnev mu strelja z oka
Kakor ranenemu turu v hosti.
Kakor nij se še na zemlji smrtnik
Zaprisegel, on priseči kani.
Oj, neslišano strašctvo zbira v duhu,
Kak bi zarotil se bogom kruto,
I zavezal jim nepreklicljivo
Zbog Privine
Spregorjé, Privina ti, junak!
Srečna zdaj Ljudmila, jaoh tebi!
Aj, kak hudo bode plakanje:
Zoper vajino ljubezen grede.
Komaj sta se snidla, le pet dni
Kar tvoj oče je privolil, je tri dni
Tri rumena solca le, aj mala reč;
Ze naklepe kuje strašni pop.
Al ničesa mi ne slutita,
Ko po gradu se sprehajata?
I nastane šum po lesu, kakor
Kedar glasni vetri z mnogim hrupom
Po vrhéh šumé, i jeko v skalovotljah
Plaše i budé pa mirne ptice.
Črno jarost sope zbrano moštvo
O Drohóvem molku nenavadnem;
Jarost stiska pa iz grl glasove:
„Smrt izdajci! Smrt vragu zlu!“
Tako krik vrši: a šum potihne.
Glej, pod lipo mi pri žrtveniku
Droh se vstopiv zgrabi pisan venec
Glej, ga v srdu strga, glej, i cvetke

Vsled tega so naši ljudje komaj sedaj za turščico razorali in polje obdelali. Reči se zamore, da vse stoji do sedaj prav lepo; žito obeta bogato žetev, seno dobro košnje in tudi trta stoji še precej dobro. — Kar imamo zabilježiti posebnega, je to, da so se posestniki posebno v Komnu letos še precej žvepljanja trt lotili. Izgledno začeli so z žvepljanjem trt župan g. Svara, g. Kovačič in drugi in kdor si je le mogel žvepla omisliti, je žvepljal. — Vbožstvo pri nas je res veliko; koliko vbogih ljudi je pri nas, kateri le enkrat na dan jedó. Vbogi ljudje si mešajo moko in otrobe skupaj, naredijo polento in to je njih zajutrak, kosilo in večerja. — Prav nvačvredno je slišati od komenskega c. k. okr. sodnika, da je onidan sam prosil za nekega dolžnika, ko mu je bilo prineseno 15 gl. v uradnijo zaradi izpeljave cenitve drugi dan za dolžnih 20 g., da naj tožitelj cenitev do pridelka odnese in naj v hudi in slabi letini z reveži smilenje ima, kar je, se ve da, tudi tožitelj brz storil misleč: da kdor usmiljenje izkaže, tudi usmiljenje najde. Jaz pa dostavim še k temu: kdor vbogim pomaga, mu tudi Bog pomaga. —

Iz Temnice na Krasu, 27. maja. (Izv. dop.). O vremenu ni kaj poročati, kajti vsacemu je znano, da lepih in prijetnih dnevov, kakoršne tirja letina, do zdaj še nij bilo. A o tukajšnjem županstvu mi je nekaj poročati. Naš g. župana J. P. gotovo more vse po postavi delati, kajti če ga kedo prosi, da bi mu to ali ono storil, ta že zavrne: to nij postavno. Kje in kdaj se je ta glavica postave naučila — ker še orati in pisati ne zna — mi nij mogoče izduhtati. Kaj mislite, kaj zdaj ta čebulica sanja; on hoče namreč, da bi se občinski pašniki, kateri so že kacih 7 let med sosede razdeljeni, spet vkup spravili in potem „gmajna“ iz novega delila. Po mojem mnenju bi to ne bilo vsakemu občinarju po misli, posebno pa onemu ne, kateri se je veliko trudil za obzidanje svojega dela, za odpravljenje kamenja in še celo nasajenje s trtami, kajti pri novem delanju pašnikov bi morda ravno ta naj slabiji košček vdobil. Naš župan pa tega ne premisli. —

Uže dolgo želimo, da bi se zvon, kateri je že blizo tri leta ubit, popraviti dal, ali naš načelnik se za to ne briga. Ta in nek drug sta nam v občini res kaj sitna soseda. Pri neki seji, ko so starašine omenjenemu županu rekli, da bi službo popustil, jim odgovori: Ne, ne odstopim; še vam hočem biti za križ. Če se ne motim, si je tudi sebi presnet križ naložil, ker večkrat mu je gospod glavar kazni uže nalagal. Ne vém, kako je moglo občinstvo pri volitvi župana za tacega publeža glasovati. Bože daj, da bi se v prihodnje naši občinski možje potegovali za boljega in izvedenejega, nego tacega načelnika.

Politični pregled.

V Gorici, 6. junija.

Deržavni zbor zboruje zopet. V kratkem utegne razpravljati davkovske postavne. Javno menenje je proti odsekovemu prenarejenemu načertu one davkovske postavne, po katerej bi moral vsak plačati dohodninski davek, čegar

Dol na tla razsuje; zgrabi protec,
S kim je mahal sicer v blagoslovji
V štir vetrove, zgrabi protec krasni,
Glej obredni, pa ga stré v komade
Drobne; še molcé glej, v živi plamen
Vlije olja ino vina, pa nato
Zarujeve z rujojenjem, čujte!
Orosana po gorovji nočnem.
Stebri zazibljó se, ko potres je v zemlji.
Stresne mozeg se v kostéh junaških
Zbranih mož o kriku. Rjove Droh:
„Aj bogovi, ki v vesoljstvu krepko
Vladate, to čujte. Čujte hlapca!
Ha, kako ležita! Ha, kako ležita tu!
V kosih sveti prot i zali venec!
Tako, močni bogi, baš tako —
Tu zaklinjam se, tu pri oblasti
Večnega Triglava — da v komade
Strgam i Privino i hotivko.
Črt odmakne naj me v večne tmine,
Vsi Perunovi naj gromi me zglušé,
Svečeniški prot postani gad
V mojih rokah; nikdar žita ino
Zelišč, tud ne cvetja bela, nikdar
Ne daruj vam, bogi, desna moja;
Kakor venec ta i prot naj bodem
Razkomaden v prahu, čujte, čujte
Maščevalni svitli bogi, ako nju
Ne uništim ino vragov ljutih
Ino ž nju krvjo prokleta zemlje,
Ki srdita nosi ju, ne napojim“
Reče, i po konci mu lasje idó,
I po konci šinejo lasje
Vsem možem po lesu nočnem v grozi —

dohodki presežajo znesek 400 gold.; nadejamo se zarad tega, da se ta prenarejen načert zaverže ter sprejme vladni predlog, kateri je bolj po volji manjšim davkoplačevalcem.

Nagodba z Madjari bode v bodoče ono zanimivo motovilo, koje bode gonil za to izbrani odsek 45 udov naše deržavne zbornice. Mej tri pododseke razdelili so se pojedini predmeti pogóubne. Glavno vprašanje je bilo, ali naj bi bile seje odsekov javne, kakor so želeli nekateri deržavni poslanci. Sklenilo se je v odsekik, da imajo biti seje tajne. To pomenja, da utegnejo biti menenja o raznih točkah jako navskrižna ter da nij sprejetje vladinih dotičnih predlogov tako zagotovljeno.

Našim Nemcem in Madjarom rojé vedno le orijentalni dogodki po glavi. Posebno zadnje vznemirja vedno bolj vprašanje, kedaj vendar se zbere avstrijska vojska, da bi šla hrustat Serbe, Ruse in Rumunce. Oni se ne morejo nikakor sprijazniti z mislijo, da kaj tacega Avstriji nij mogoče. Vendar po času se utegnejo tudi oni spametiti in postanejo moreda bolj trezni politikarji! Interese svoje naj varuje Avstrija a ne proti Rusom ampak proti Turkom, kateri jim v resnici škodujejo na Donavi.

V izgled naj jej bode v tem Anglija, katera je uže svoj križ naredila čez Turčijo in bode le gledala varovati svoj osebni interes, kateri obstoja, kakor vedno bolj jasno govore angleški listi, v obsedenji Egipta, Krete in vrag vеди še katerih drugih turških pokrajin, katere si po končanjej vojski kar prilasti, če tudi bi ves svet proti temu protestoval. Da, celó z vso silo obljublja braniti svoj rop, ko bi ga jej hotel kedo iztergati.

Pa tudi Italija se uže giblje in se hoče tudi nekoliko okoristiti pri priliki razdejanja turškega carstva. Poroča se namreč, da je italijansko brodivje uže pripravljeno nekoliko vojske izkercati v Albaniji in polastiti se te dežele ter jo za se ohraniti, ko bi se za ta trud drugod ne odškodovala. Lahko si vsak misli, kam pes taco moli! Avstrija bi namreč ne mogla kaj tacega nikakor ne terpeti, ker bi bilo to proti avstrijskim interesom. Ko bi hotela torej Italijo iz Albanije z lepo odpraviti, morala bi jo ona odškodovati z odstopom Trentina in nemara tudi Goriškega do Soče (?), ali pa jej vojsko napovedati. Kake zmešnjave pa bi še le potem nastale v Evropi? Avstrije stališče v orijentalnem vprašanji je pač najtežavnejše, česar so edini Madjari in nekateri dunajski židje krivi, kajti ko bi se bila o pravem času polastila Bosne in Hercegovine, imela bi ob času jedno veliko skrb manj. Sicer nismo še vsega upanja izgubili, da še obstoja zveza

Droh pa zgine v hram i se zapré
V nedohodnosti junaštva. Glej,
Tiho se razide moštvo v mesečini
Navsopnivše se do jedra srca
I poguma i žaru nespravne mešte
Ino polne velikote svóga popa.

Tak prišlo je v tretje do zahoda solnce,
Noč prešla nato, i dan napočil.
Brez oblakov je nebo gor sinje,
Tiho je na cvetovitej zemlji.
Kaj Valjhun mi dans goduje? Zbrani
Vitezi na kozjih v jeklu ino s kopji,
V vojvodskem okinčji je Valjhun na odru,
I ko zvezde sijejo krog lune,
Njim kraljice, krog Ljudmile so
V vsem okrasji mi devojke zale.
Vseh oči se v viteza vpró, ki jezdi
V ostrog zdaj, i vse šepeče tiho:
„Ha, Privina!“ — V jeklu vzlačenem
Nosí brhke ude glej, i v strani
Sulico mogočno pa trd ščit
So devetimi kožami turov,
V črnem lesu vbutih, ino v nožni
Oster meč, ki poslal k očetom
Smrtnikov je mnogo, i po kojih
Jokalo devojk je mnogo bridke solze:
Môž i tolstih zemelj imoviti
Knez, ki štiridvajseto dans spomlad gleda.
Vse je pražnje po ostrogu širnem,
Ljud se zbral je gledat skušinj vojnih.
Srečo godujó, vlovili so
Dokaj žrcev, trume so posekli,
Jim zažgali sela ino svete gaje;

treh cesarjev ter da je uže mej njimi natančno določeno, kaj se ima goditi z evropsko Turčijo po doveršeni vojni.

V Carigradu je položaj jako kritičen. Kar so zofte začele, nadaljevati hoče turški parlament, katerega je hotela turška vlada domov poslati. Parlament namreč hoče stalno ostati in zborovati v Carigradu. To diši uže nekoliko po nekedanem francozskem „National-Convent-u“ in čuditi se ne bomo smeli, ko bi došla vest iz Štambula, da je bil sultan Abdul Hamid zapojen s svojimi ministri ali da so bili vsi obešeni. Vse je mogoče v Carigradu!

Gerki pripravljajo se tudi na vojno; saj imajo tudi oni nekoliko sobratov, kateri se še nahajajo v Tesaliji in Macedoniji pod turškim jarmom in katere je treba rešiti. Perzija je naznanila visoki porti (Turčiji), da je postavila ob turško-perzijski meji 12.000 vojakov, da laglje obvaruje svojo neutraliteto.

Stanje Turkov v Armeniji postaja vedno slabše. Rusi prodirajo na ravnost na Ercerum, kamor se umika Muktar s svojimi 30 tisuči mož. Meni se, da utegne pomoč, koja se je poslala čez Trapezunt Muktarju, priti prepozno in vendar nij iz Trapezunta v Ercerum več nego 10 dnij hoda.

Razne vesti.

Zadnja številka „Soče“ je bila konfiscirana zaradi članka „Merzje do Slovanov“ in zaradi dopisa iz „Innsbrucka“, govorečega o stanju slov. vojakov Maroičičevega polka.

Našim naročnikom in starim dolžnikom priporočamo, da nam ko hitro mogoče pošljejo mnogo zaostalo naročnino, da ne bodo imeli sitnosti in da jim po prvem juliju ne ustavimo lista. Na Slovenskem je resnično nemarnost uže prevelika; vsak bi rad čital, pa plačal nobeden. — Ta nemarnost preti celo pokopati nam čez vse koristnega Kmetovalca.

Pisank, za narodne šole odobrenih, prvo in drugo številko prodaja knjigar Julij Dase v Gorici na Travniku. Sto pisank stane 1 gl. 25 kr. —

Znani violinist Krežma žel je v Parizu toliko slave, da uže dolgo noben umetnik ne toliko; vsi pariški listi pravijo, da je uže zdaj eden prvih umetnikov na svetu. Jugoslovani smemo ponosni biti na ta ženij.

Neverjetna prekanjenost. — Mlad dečko, samih 11 let star, dal si je odpreti po ključavničarji stanovanje kneza Jablonovski-ja na Dunaji. Vzel je 2000 gold. iz miznice in se potem peljal k brivcu, pri katerem si je kupil dekliske lase. Od tod peljal se je dalje v neko štacuno, kder si je nakupil dekliske obleke za blizo 200 gold. in se potem zopet v fjakarju peljal naprej. Dopeljavši ga kočijaž do na-

povedanega mu cilja, stopi iz kočije mesto dečka lepo napravljena deklica. Mej vozarenjem preoblekel se je namreč dečko s kupljeno žensko obleko. Osupnjen kočijaž je baš hotel prašati po sumljivi spremembi, ko pristopi policaj, kateri odpelje mlado deklico k policiji. Tatvina je bila namreč mej tem uže vsej dunajske policiji naznanjena. Pri izpraševanju pri policiji je začel dolžiti neko deklo, ki služi uže 29 let v neki družini, da mu je ona prigovorjala, naj učini tatvino. Ko dekli fantička predstavijo in jej ta v obraz trdi, da ga je nagovarjala, pade ona v omedlevo. Dekla namreč nij dečka niti poznala in je popolnem nedolžna, kar je tudi policija kmalo sprevidela. Dečka so zaperli.

Finančna straža zasačila je pred 14 dnevi nekega Italijana, ki je hotel kljubu proglašeni prepovedi 6 konjev skoz Berda čez italijansko mejo prepeljati. Ker je bilo plačati 2000 gold. globe, prodali so se konji prešli teden po javni dražbi. Najlepši prodal se je za 600 gold., vsi skupaj pa za nad 2000 gl.

Znani ruski profesor Boudoin de Courtenay izdal je v ruskem jeziku učeno delo o naših slovenskih dialektih; v tej knjigi nakopičene so studije, katere je napravil, ko je potoval po naši in kranjski deželi. — Ruski učeni svet bode torej poznal tudi naše vsakovrstne razmere in iz tega se razvidi, koliko se Rusija zanima za ves slovanski svet. Predno bo dolgo, bodo Rusi več vedeli o razmerah avstrijskih Slovanov, nego pa naši domači učenjaki.

Fric Brandstetter-jevi rudniki, kateri so bili cenjeni nezasluženo, torej sleparsko, kakor je uže našim čitateljem znano, na milijone goldinarjev, da je potem na ime teh ničvrednih rudnikov Fric mogo ljudi osleparil za nekoliko sto tisuč goldinarjev, prodali so se z vsemi pritisklinami vred za 1150 gold., recí tisuč in sto petdeset goldinarjev, pri tretji dražbi. Vlada, katera se je ob svojem času jako zanimala za ta rudnik in je bila Fricetu posodila menuda 60.000 gold. na ta rudnik, nij bila pri tej dražbi po nikomur zastopana, kar je jako čudno.

Onesrečil. Šli so iz Trsta trije študentje na Nanos, eden iz mej teh je bil tako nesrečen, da je padel v prepad in se močno pobil. Na pol mrtvega so prinesli v Razdrto.

Iz Kanala se nam piše: Koiliko časa še bodo zahajali nekateri gospodje v našo c. kr. poštno in telegrafno uradnijo menda z edinim namenom, da na tanko pregledujejo vse listnice in naslove pisem, katera se oddajajo pošti? Čemu nadlegujejo poštne uradnike v njegovem težavnem poslu in ali se ne upa g. uradnik zavrniti vsakdanje nadlegovalce? Prima ruha! Ko bi hotel kedo brzojaviti kaj tajnega, ne bi mu bilo mogoče v našem uradu, ali pa bi moral čakati celi ljubi dan, dokler bi se ta gospoda odpravila. Zeleli bi pač radi, da se v našem uradu na veliki deski z velikimi čerkami naznani vsaj nekatere uradniške ure, da bi ne dohajali v tistem času taki ljudje tija, kateri nimajo ničesa tam opraviti. Moreda bi se šli mej tem hladit v senco kake lipe, če uže ne morejo časa drugače porabiti.

O sleparijah sliši se skoro vsaki dan kaj v našej Gorici. V torek opeharili so neki sleparski potepuhi bajé slovenskega kmeta, kateremu so plačali par volov s 23timi ponarejenimi desetaki. Potepuhe išče uže policija.

Papeževa 50 letnica obhajala se je v Goriskem semenišču s posebno besedo, z dolgim programom. Izmej pevskega dela programa naj omenimo „Molitve“, katera se je dobro pela, na dalje kantate, katero je napravil znani domači pesnik g. Simon Gregorčič in katero je uglasbil naš domači skladatelj g. A. Leban. Dopadala je kompozicija „Rex regum“ za sopran, alt, tenor in bas. Govorilo se je v latinskem, slovenskem in italijanskem jeziku. Jako dobro se je izvršil dvogovor od Preradoviča. Slednjič se je izvrševala gratulacija na sv. Očeta in goriškega knez nadškofa v 17 jezicih. Svečanost je končala s tableaux-om z umetnim ognjem razsvetljenim.

Tatvina. Nek znan tat ukradel se je v stanovanje gostilničarke G. R. in z vetrihom odprl skrinjo ter ji odnesel čez 500 gold.

Ukradel je nek potepin iz Brd v četrtki v veliki cerkvi mej procesijo eni ženi iz Kranjskega malo mošnjico, katero je nosila pod krilom in v katerej se je nahajalo več srebernega in zlatega denarja. Tatu je policija zasačila na mostu čez Sočo.

Porotna sodnija. V sredo 6. junija je bil pri tukajšnji porotni sodniji umora krivega spoznan Anton Bolko iz Slokarjev blizo Lokavca v ajdovskem sodnijskem okraji in vsled tega na smert obsojen. —

Zoper preneglo vozarenje in jahanje bi bilo treba nekoliko bolj oestro postopati. Nij še dolgo, kar ste bile dve osebi v sredi mesta pohojene, uže moramo zopet jednak slučaj zabilježiti, kateri se je godil minoli teden na cesti, ki pelje na železnično postajo. Mladenič jahajoč v strašanskem diru poho dil je jedno ženo in se potera s konjem vred zvernil.

Več kot sreča je, da nij bila ne žena ne jahač ne konj posebno poškodovan. Najlepše pa je to, da je jahač še po verhu ženo dobro ozmerjal. Čuda še, da nij klical čudni patron policije, da bi bila ženo zaperla za to, da je prišla pod konja!

Volitve za deželni zbor kranjski se bodo versile za občine 7. za terge in mesta 10. junija t. l. — Narodna stranka je popolnem edina in nadejati se je gotove zmage kljubu vsem nemškutarskim hudim agitacijam. Nemški listi prinašajo uže dolgo imena bodočih narodnih kandidatov, kateri se v narodnem taboru niso še postavili, ker je še vedno čas za to.

Italija je prepovedala izvažanje žvepla čez avstrijsko mejo. Svobodno! Saj menda ga imamo sedaj uže dovolj za žveplanje avstrijskih tert.

Deželna sodnija v Pragi je potrdila konfiskacijo vseh českih listov, ki so objavili zahvalnico ruskemu narodu, in sicer zaradi veleizdaje. Preiskava zaradi veleizdajstva se bode versila proti dr. Lad. Rieger-ju in drugom, kateri so bili podpisali in poslali zahvalnico Aksakovu.

† **Prof. Karol Švab.** — Zopet nam je nemila smrt vzela enega najboljših sinov slovenskih, enega onih mož, kojih Majka naša največ potrebuje. Karol Švab, profesor na učiteljski v Kopru je sv. rešnjega telesa dan pri svojem strijci, monsig. Švabu v Trstu, po dolgotrajnej bolezni v Gospodu zaspal jedva v 28. letu svojega življenja. Karol Švab bil je menda iz Povirja na Krasu doma. Latinske šole je z odličnim vspehom izvršil v Trstu. Na to je šel mornarstva se učiti. A kmalo je popustil mornarsko službovanje ter se je vrnil domov in se namenil v Gradec profesorice se učiti. Položivši z izvrstnim vspehom profesorski izpit, prišel je kot suplent na gimnazijo v Trst, a koj drugo leto po tem za učitelja na koprsko učiteljsko.

Karol Švab bil je mlad, nadarjen mož odličnih lastnostij. Znal je temeljito slovensčino, vlaščino, nemščino in angleščino: a bil je tudi izvrsten zgodovinar.

Pegreb njegov bil je dne 2. junija v Trstu. Vdeležila se ga je večina koprskih kandidatov in profesorjev; pa tudi mnogo učiteljev v Trstu in drugih imenitnih oseb smo videli pri njegovem pogrebu. Pač sijajen dokaz, kako priljubljen je bil.

Bodi mu zemljica lahka! Slava njegovemu spominu!

Visok pohod. Piše se nam, da so pret. m. neko popoldne došli v Koper minister Stremayr, Pino, Gnad in Klodič, kjer so si ogledali šolske lokale ondešnjega učiteljskega izobraževališča, a po tem še tisto popoldne s posebnim parnikom odpluli proti Piranu. Nenadni visoki ta pohod ima gotovo svoj pomen.

Ubiti z revolverjem se je hotel v Kopru 30. pr. m. stotnik M. Ustrelil se je dvakrat v glavo, a nij metev obstal, ker mu krogle nijso prišle do možganov. Nesrečneža, kojega je slabo financiélno stanje dovelo do tega čina, odpeljali so v bolnico v Trst, a nekda teško ozdravi.

Imenovanje. Gospoda Križnič in Urbas, prvi profesor na učiteljskem izobraževališču v Kopru, a drugi profesor v Trstu, imenovana sta c. kr. o k r a j n a š o l s k a n a d z o r n i k a, in sicer g. K. za Pazin in Pulj, a g. U. za koperski okraj. Dasi nas to odlikovanje srčno veseli in jima radi tega čestitamo, obžalujemo vendar, da izgubiti šoli, na kojih delujeta, dve izvrstni učiteljski moči. Poštena narodnjaka naj delujeta i za naprej kakor do sedaj—narodu v blagor.

Poskušen umor. V Červinjanu je prišel nek kolono 80 let starega dr. Quarqualli-ja prosit tursice. Ker mu je starček nij hotel dati, ga je napadel z nožem in ga 12 krat ranil; na pomoč prišedšo hčer je tudi zabodel v roko. Nastali krik in upitje privabi hlapca, kateremu se je posrečilo po dolgem, hudem boju divjaka prepoditi. Še tisti dan se je zlobnež podal k červinjanski sodniji, katera ga je zaperla.

Pesem, katero je deklamovala gospodična Rahovskijeva na Kalcu v spomin Vilharjev, glasi se:

Kjer njive in travnike Pivka zaliva,
In v čudne podzemeljske hrame bobni,
Skalovje kjer goram vrhove pokriva,
Mej skalami burja studena šumi.
Kjer Pivčanov rod korenjaški prebiva,
V nadlogah utrjen je mirni terpin!
Ta Miroslav slavni pod zemljo počiva,
Miroslav — zvesti Slovenije sin.
S peresom se trudil za Slave sinove,
Um bistri in srce posvetil jim v dar,
Bogastva žrtval jim svitle darove,
Položil je vse na domovja altar.
In pesmice pesnik presrečne je peval,
In strunic jih spremljal je sreberni glas,
Da srca čuteča je z njimi ogrevaj,
Razjasnil marskteri je tužni obraz.
Zdaj tunica mila na grob mu že staja,
Zagorski zvonovi premilo pojo,
Mu ptičic krilatih doni melodija,

Ki letajo s polja pod sinje nebo.
Kaj mara, da pustil ni srebra, zlata,
Postavlil si v srcih je naših spomin,
Zaprta nad *Tabo* so grobna vrata,
Al zabil ne bo *Te Slovenije* sin.

Slov. pevsko društvo na Dunaji priredi ponedeljek 11. junija veliko zabavo v vrtu i dvoranah pri "črnem orlu" v gornjem Döblingu, glavna cesta št. 88. Program je sledeči: A. Godba c. k. Franjo-Josipa I. peš-polka pod kapelnikom Kaplenom: 1. Strauss J. Ouvertura k operi Methuzalem. 2. Leibold; Potpourri na motiv iz Verdijeve opere "Un ballo in maschera. 3. Delibes; Preludij, mazur; valček iz Coppelia. 4. Ludovit XIII, francoske arije. 5. Kovac; Velik Potpourri. — B. Slavj. pevsko društvo poje sledeče zборе pod pevovodjo g. A. A. Buchta: 1. Förchtgott; Na oslavo Komenskeho, zbor z gozdnim rogom i pozavno 2. Krtinskiy; Pomlad, zbor (nov). 3. Napravnik; Kadrija iz ruskih narodnih, zbor s tenorsolom poje g. Jerie 4. Nedved; Moja rožica, zbor (nov) 5. Zajc; U boj, zbor 8. Förchtgott; a. Maloruska narodna "Oj Ty divčino; b. Husitska, zbora 7. Glinka; Urá, zbor. 8. Kloss; Zdravica, zbor s premlevanjem orkestra (nova). — C. Ples. — Začetek ob 6 uri. Vstopnice dobivajo se pri g. dr. Lench-u I. Bognergasse, 3. III. St.

Odbor "Matice slovenske" je začel z 2. junijem izdajati znanstven list pod naslovom "Casopis Matice slovenske" in je razposlal dotično vabilo na naročbo.

Tržno poročilo firme Jos. Pipan & Comp. v Trstu 2. junija 1877.

Kava po jako trdnih cenah na inostranskih trgih poskočila je celó za 2 do 30/0. Rio zadnje vrste velja gl. 102, srednje vrste gl. 104, fina gl. 109, najfinejša gl. 113 do 115, Bahia gl. 100, Santos gl. 116, St. Domingo gl. 112, Java gl. 124, Malabar native gl. 115 do 120, Malabar plant. gl. 135 do 160, Ceylon nat. gl. 108, fina gl. 118 do 124, Ceylon plant. gl. 140, fina gl. 150, najfinejša gl. 160, Perl gl. 155 do 162, Moka gl. 138.

Peper Singapore gl. 54, Penang gl. 50, nageljnovi cvečiči gl. 172, sladka skorja gl. 82, Piment angleški gl. 63.

Olje oljkino raste v ceni in bo najbrže še rastlo. Olje oljkino čisto obležano gl. 52, Lecce fino jedilno gl. 53, namizno St. Angelo fino gl. 66.50, finejše gl. 68.50, najfinejše gl. 70.50, francosko Aix gl. 71.50, olje pavoljnato Bristol gl. 48.50, laneno olje gl. 45, terpeninovo olje francosko gl. 80.

V sadju je malo posla in se niso cene skoro prav nič spremenile po zadnjem sporočilu.

Riž se prodaja po nespremenjenih cenah, ki utegnejo še poskočiti. Italijanski riž velja po kakovosti od gl. 22.50 do 27, Rangoon od gl. 17.50 do 19, Siam gl. 16.50.

Mastin petrolij pri stanovitnih cenah. Slanina v zabojih gl. 62.75 do gl. 63.50, mast Bancroft gl. 71.50, Wilcocks gl. 68.50, loj dalmatinski gl. 52, tržaški gl. 54, petrolij gl. 18.75 do 19, v zabojih gl. 24.50.

Domači pridelki se zanemarjajo; edino po dobrem maslu se poprašuje. Fežol Cocks velja gl. 12, bel dolg gl. 11.25, rudeč gl. 11.50, rumen gl. 10.50, kanarček gl. 12.50, zelen dolg gl. 11, kratek gl. 10.25, mešan gl. 9.25, maslo gl. 96 do 98, konoplje gl. 22 do 34, proso gl. 10 do 15, soi z žakljem vred gl. 9.96, brez žaklja gl. 9.70.

Razno blago. Bičniki kratki od gl. 22 do 32, dolgi od gl. 26 do 50 vsakih 100 komadov. Zveplo mleto gl. 9.50, cvet gl. 23.

Cene se razumejo za 100 Kil.

Jože Gasperič

je po kratki in hudi bolezni, previden s sv. sakramenti, dne 29. pr. m. v gospodu mirno zaspal v 61. letu svoje starosti.

Ranjki je bil dobro znan kot veljaven možak in dober narodnjak, zato pa je bil kljub slabemu vremenu sijajen njegov pogreb. Podpisani brat izreka po tej poti v imenu žalujoče družine p. n. občinstvu, vsem znancem in prijateljem, posebno vis. čast. g. dekanu in č. duhovščini, ki so se 30. t. m. v tako obilnem številu pogreba udeležili, najprisrčnejšo zahvalo.

Valentin Gasperič.

V Avčah, 31. maja 1877.

Vabilo na naročbo.

Na občno željo odličnih hrvatskih in slovenskih rodoljubov začne v Zagrebu od 1. julija t. l. po dvakrat na mesec na celem poli izhajati ilustrovan

„Humoristički list“

pisan v hrvatskem in slovenskem jeziku, ter v različnih dialektih teh jezikov, kateri list bo služil sploh jugoslovanskemu humoru. „Humoristički list“ velja:

Za Avstro-Ogersko:		Za tuje dežele:	
celoletno	3 gl. — kr.	celoletno	4 gld.
polletno	1 „ 50 „	polletno	2 „
četrtletno	— „ 80 „	četrtletno	1 „

Da zamoremo ustanoviti število prve naklade, prosimo vse prijatelje težavnega in za današnje razmere velevažnega našega podvzetja, naj pošljejo naročnino skrajno do 25. t. m. na

Administracijo „Humorističkoga lista“
v Zagrebu Ilica br. 745.

Razpis učiteljskih služeb.

V tem šolskem okraju se razpisujejo s tem sledeče službe:

a.) učitelja enorazrednic v Škrbini in v Gorjanskem;

b.) popotovalnega učitelja za šole na Barki in Vatouljah;

c.) podučitelja na trirazrednici v Komnu. Šolski občini Škrbina in Gorjansko sti III., Barka-Vatoulje pa Komen II. plačilne verste.

Dohodki teh služeb so določeni v deželni šols. postavi 10. marcija 1870 in 16. oktobra 1875.

Učitelja v Škerbini in v Gorjanskem bodeda uživala tudi osebno doklado letnih gl. 50, — in podučitelj v Komnu pa isto gl. 100. —

Prosilci naj vložijo svoje prošnje previde ne z dokazom učiteljske sposobnosti naj dalje do 15. julija t. l. pri dotičnih krajnih šolskih svetih. Prosilci, ki ne služijo v tem okraju, naj prosijo po njim predpostavljenih šolskih oblastih.

C. K. OKRAJNI SVET V SEŽANI

30 maja 1877

Prijetno letno stanovanje v soški dolini.

Na poštni cesti blizu Tolmina, ne daleč od Kanala, leži v prijetnem, romantičnem in senčnem kraju tolminskim hribovcem dobro znana **Munihova** hiša, katera se zaradi obilnih prijetnostij kot najpripravnější za letno stanovanje s tem priporočuje.

Hiša obstoji iz dveh nadstropij z 11 sobami, eno prostorno sobano, lepo, veliko kuhinjo in dvema hranilnicama za jedi.

K temu spada še prav prostoren hlev, v kateri se z najtežimi vozovi lahko zapelje; dalje velik skedenj in prav priležen stog.

Za hišo stoji krasen vrtič za zelenjad i primeren za sprehajališče ob hladnih letnih večerih.

Pod vrtom tik ceste šumlja bister studenčen potoček, ki vabi in miče v hladno kopelj.

Zaradi svoje krasne, romantične lege v sredini mej dvema trgoma i drugimi vasmi in ob poštni cesti se ta kraj vsem prijateljem lepe nature za letno stanovanje sam ob sebi priporočuje. Daje se v najem i se tudi prodaja. Natanjčnejša poročila pri uredništvu.

Narodna krojačnica.

Podpisana naznanjata slavnemu občinstvu, da sta odprla 1. junija t. l. krojaško delavnico v Robatišču št. 12. Priporočata se vsem, posebno pa slovenskim narodnjakom, da bi ju pri tem početju izdatno podpirali. Vestna dolžnost in prva skrb nama bode, da postreževa gg. naročnikom dobro, natančno, po nizki ceni in po najnovejši modi. To nalogo popolnoma izvršiti nama bode toliko lažje, ker je najina delavnica obilno založena z raznovrstnim blagom, i sicer za vsako še tako elegantno obleko.

Nadejaje se, da naju bode počastilo slavno občinstvo z mnogimi naročili, se se spoštovanjem podpisujeva

Fajdiga & Korsič.

Angelj Casagrande

trgovec v Ajdovščini

naznanja p. n. občinstvu, da je odstopil svojo prodajalnico g. **Augustu Dolencu**, kateri zadnji ne več podpisoval „pr. pra. Angelj Casagrande“, ampak „August Dolenc“ in prosi p. n. občinstvo, da prenese ono zaupanje, katero je stavilo dozdaj v njega, na omenjenega njegovega naslednika.

V Gorici v Raštelu 922.

Jako zanimivo oznanilo.

Nova

PRODAJALNICA

napravljenih oblek

v Gorici v Raštelu 292.

priporoča svojo velikansko zalogo raznovrstnih napravljenih oblek, elegantnih in modernih, za gospode, mladenče in dečke, razne velistiko in kakovosti po cenah

čudno nizkih.

V Gorici v Raštelu 292.

V Gorici v Raštelu 292.

V Gorici v Raštelu 292.